

Папа Францішак

Мір – гэта каштоўнае дабро, аб’ект нашай надзеі, да якога імкнецца ўсё чалавецтва. Надзея на мір з’яўляецца людскай паставай, якая ўключае ў сябе экзістэнцыяльнае напружанне, з-за якога нават часам цяжкую сучаснасць “можна перажываць і прымаць, калі яна мае нейкую мэту і калі ў ёй можам быць упэўнены, калі мэта настолькі вялікая, што апраўдвае цяжкасці шляху” (Spe salvi, 1). Дзякуючы гэтаму надзея з’яўляецца цнотай, якая загадвае нам вырушыць у дарогу, дае крылы, каб рухацца наперад, нават калі перашкоды здаюцца непераадальнымі. † Чалавечая супольнасць мае ў памяці і цэле прыкметы войнаў і канфліктаў, якія наступалі адзін за адным з усё большымі магчымасцямі разбурэння і якія не перастаюць закранаць асабліва самых убогіх і слабых. Нават цэлым народам цяжка вызваліцца з путаў эксплуатацыі і карупцыі, што распальваюць нянавісць і насілле. Да сёння многім мужчынам і жанчынам, дзецям і пажылым людзям адмаўляецца ў годнасці, фізічнай недатыкальнасці, свабодзе, у тым ліку свабодзе веравызнання, супольнаснай салідарнасці і надзеі на будучыню. Шмат нявінных ахвяр пераносяць пакуты прыніжэння і выключэння, жалобы і несправядлівасці, нават цялесныя пашкоджанні ў выніку сістэматычных жорсткіх ганенняў супраць свайго народа і сваіх блізкіх...

Любая сітуацыя пагрозы выклікае недавер і канцэнтрацыю на сваім статусе. Недавер і страх узмацняюць крохкасць адносін і пагрозу насілля ў заганным коле, якое ніколі не можа прывесці да мірных адносін. Таму нават ядзернае стрымліванне можа стварыць толькі ілюзорную бяспеку.

Не можна разлічваць на захаванне стабільнасці ў свеце праз страх знішчэння, у вельмі нестабільнай раўнавазе, падвешанай на мяжы ядзернай бездані і зачыненай у сценах абыякавасці, дзе прымаюцца сацыяльнаканамічныя рашэнні, якія адкрываюць шлях да драмы непрыняцця чалавека і стварэння, замест клопату адно пра аднаго.

Мы павінны імкнуцца да сапраўднага братэрства, заснаванага на сумесным паходжанні ад Бога, братэрства, рэалізаванага ў дыялогу і ўзаемным даверы. Імкненне да міру глыбока ўкаранілася ў сэрцы чалавека, і мы не павінны адмаўляцца, згаджаючыся на штосьці, што было б меншае за яго. Фрагмент Паслання на 53-ці Сусветны дзень міру